

[Indenrigsministeren.]

denne Forbindelse to Realitetsbemærkninger, dels at den formentlig kunde hemme Byggeriet, dels at den vilde virke hemmende for en hurtig Ombytning. Hvad det første angaar, at den skulde kunne hemme Byggeriet, maa jeg mene, at enhver Mulighed herfor er udelukket. Jeg ser ikke, paa hvilken Maade Konverteringsafgiften skulde kunne virke hemmende paa Byggeriet, idet Byggeriets Finansieringsmuligheder jo bygger paa de Vilkaar, hvortil de nye Laan kan optages. Jeg har tillige den Opfattelse, at Afgiften, saaledes som den her er formet, ikke vil virke hemmende paa en hurtig Ombytning. Det ærede Medlem fremsatte for saa vidt selv en Udtalelse, der tyder i samme Retning. Han sagde det meget rigtige, at der allerede var Gang i Ombytningen fra højere forrentede til lavere forrentede Serier. Det har der været i adskillige Kreditforeninger Sommeren igennem. Men nu maa det ærede Medlem erindre, at hele den Aktion, der her sættes ind gennem den almindelige Konverteringsplan, maa, saa vidt Mennesker kan skønne derover, regnes at ville virke yderligere hævede paa Kursen for 4 pCts Obligationerne. Det, der her vil ske, er altsaa faktisk dette, at Samfundet gennem sin Indgriben, gennem offentlige Foranstaltninger, gennem sin Virksomhed til Fremme af Konverteringen, faktisk giver en Gave til de paagældende Grundejere, som allerede har Muligheder for Ombytning, men nu vil faa det paa endnu gunstigere Vilkaar, og disse endnu gunstigere Vilkaar er det da efter min Mening kun rimeligt at lade det offentlige indkassere. Det forekommer mig ikke tænkeligt, at dette skulde kunne virke hemmende overfor den Ombytning, som allerede er i Gang.

Jeg vil meget bede om, at man ikke fra nogen Side begynder forfra igen paa Forhandlinger paa dette Omraade, hvor der er opnaaet Enighed mellem de 3 Partier, som i Folketinget har stemt for dette Lovforslag.

Dernæst vil jeg gerne knytte nogle enkelte Bemærkninger til den ærede konservative Ordførers Tale. Det var kun rimeligt, at den ærede konservative Ordfører (Stein) vendte tilbage til Rentesænkningens loven fra Foraaret, og der var vel ikke andet for, end at det ærede Medlem maatte sige, at denne Rentesænkningsslov havde ikke faaet nogen dyberegaaende Virkning. Skal vi nu ikke hellere sige Tingene, som de er, nemlig at det ærede Medlems Udtalelser her i Foraaret om, at det ikke var muligt for Samfundet, for Staten, at

gribe virkningsfuldt ind over for Spørgsmaalet om den Betaling, Kapitalen skulde have, har vist sig aldeles ikke at holde Stik, at Begivenhederne siden Foraaret har vist, at Rentesænkningssloven er lykkedes. Det er mig bekendt, at der er enkelte Pengeinstitutter, som maaske endnu har lidt vanskeligt ved helt at forstaa denne Lovgivning. Men som Helhed er Rentesænkningssloven lykkedes. Det har vist sig, at under det afgrænsede Pengemarked, vi har her i Landet for Tiden, har Staten med afgørende Virkning gennem en Lovgivning kunnet skabe Nedsættelse af Renten til overmaade stor Nytte for mange erhvervsdrivende. Naar det ærede Medlem derfor hævder, at Loven ikke har haft dyberegaaende Betydning, er det ganske urigtigt. Erhvervsdrivende Landet over i Tusindtal har nydt godt af denne Lov. Det ærede Medlem skulde blot gaa ud og tale med Haandværkere. Hvad Rentesænkningen i Banker og Sparekasser har betydet for Haandværkere Landet over, for deres Driftskapital, er ganske overordentligt, og selvfølgelig gælder det i tilsvarende Grad for Landbruget i de Egne, hvor Landbrugets Prioriteter i første Række er givet gennem Sparekasserne, og videre ud over det øvrige Erhvervsliv. Nej, denne Lov er i Sandhed lykkedes.

Men det interessanteste i den ærede konservative Ordførers Udtalelser i Dag var det, at efter at han havde fremsat en i Forhold til, hvad jeg her siger, modstaaende Opfattelse, hævdede det ærede Medlem, at faktisk var det Regeringens Skyld, at der ikke var kommet noget ud af Konverteringsmulighederne, at Rentesænkningen for de faste Laan kunde være lykkedes, dersom Regeringen ikke havde kludret dermed. Jeg ved ikke, om jeg maa minde det ærede Medlem om, at den 30. Marts i Aar sagde det ærede Medlem her i Tinget angaaende Rentesænkningen i Banker og Sparekasser, at

„ser man hen til de Konverteringsmuligheder, som Lovforslaget skulde bane Vej for, og som formentlig har været et afgørende Motiv til, at dette Hjul er sat i Gang — ja, saa ligger de saa langt ude, at det vistnok er bedst ikke at regne for stærkt med dem“.

Derefter udviklede det ærede Medlem, at hvis der overhovedet skulde kunne blive Tale om Konvertering som en Følge af denne Rentesænkning i Banker og Sparekasser, vilde det i hvert Tilfælde da aldrig kunne tænkes for andet end Købstadlaan, det vilde ikke blive